

צורות ממשל

דמוקרטיה ליברלית

תכליתה לעשות סדר בין צדדים מנוגדים, תוך שמירה על קונצנזוס בסיסי משותף. מסדירה מחלוקות ושומרת על עקרונות ליברליים כמו זכויות הקניין והפרט. מהווה פשרה בין ימין ושמאל, ומאזנת את רצון הרוב עם הגנה על המיעוט, באמצעות הפרדת רשויות ומערך איזונים ובלמים.

קולוניאליזם

שלטון המנצל משאבים ואוכלוסייה מקומית באמצעות כיבוש צבאי. בק', מדינה חזקה שולטת בעם שחי מחוץ לה בכל תחומי חיו. השליטה כוללת ניצול ונישול, כך שהאוכלוסייה הנשלטת לא תצליח להתקדם כלכלית ופוליטית.

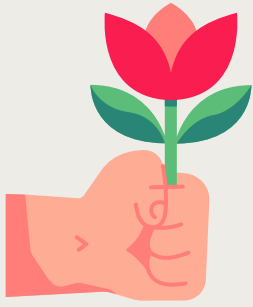
שלטון טוטאליטרי

תכליתו עיצוב החברה בשמה של אידיאולוגיה גדולה, באמצעות שליטה טוטאלית בכל חלקיה - פוליטיקה, כלכלה, חינוך, תרבות, ספורט וכו'. לשלטון יש תמיכה המונית, וכל התנגדות נשברת ביד ברזל.

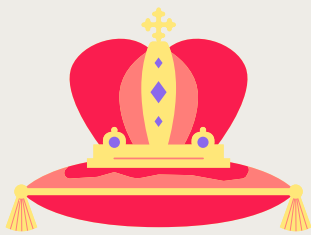
אוליגרכיה

תכליתה דאגה לאינטרסים של קבוצת בעלי הון וכוח. האליטה השלטונית שייכת לאותה הקבוצה ומשרתת את האינטרסים שלה, לרוב באמצעות שחיתות נרחבת.

דמוקרטיה סוציאלית

תכליתה צמצום אי-השוויון החברתי, לשם הגברת החירות של כל אזרח ותושב. דמוקרטיזציה ניכרת של הכלכלה, מיסוי גבוה, הון רב בידי הציבור. ארגוני עובדים חזקים ודמוקרטיים. ביטול הקשר בין מעמד כלכלי ובין הזכות לחינוך, בריאות ודירור איכותיים.

מונרכיה

תכליתה הגנה על כוחו של בית המלוכה, שנתפס כמי שעומד לצידו של העם. המונרכיה נשלטת בידי שושלת משפחתית. במרבית המונרכיות מתקיים פרלמנט שנבחר בבחירות דמוקרטיות. למלך מעמד מיוחד מעל האזרחים, ואין לפגוע בכבודו.

שלטון סמכותני

תכליתו לשמר את שלטון המנהיג ותנועתו. נשמרים החלקים הפורמליים של הדמוקרטיה (בחירות, אופוזיציה, רשות שופטת), אבל הם סמליים. האזרחים נדרשים לנאמנות. אי-שוויון חברתי, תקשורת מרוסנת, בימ"ש חלש, חופש ביטוי מצומצם.

תיאוקרטיה

המדינה משמשת כלי בידי תנועה דתית בעלת מטרות משיחיות. השליטה הדתית בפוליטיקה מחלחלת לכל חלקי החברה, ומתקיימת אחידות בין הדת והמדינה, כולל חוקים דתיים שהופכים לחוקי מדינה.

קומוניזם

מדינות לא דמוקרטיות בעלות זיקה רעיונית ופוליטית (בעבר) לקומוניזם הסובייטי. המדינה הקומוניסטית מקנה לאזרחים זכויות חברתיות אבל שוללת מהם זכויות פרט וזכויות פוליטיות. המדינה נשלטת בידי מפלגה קומוניסטית שמקיימת שליטה ופיקוח חברתיים.